

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.			

IOAN MARCU.

Cu multă plăcere sufletească am aflat, că vrednicul nostru fost ani de-a rândul deputat în Sinodul eparhial și asesor în senatul școlar al Consistorului nostru, iubit și stimat de toți cari au venit în contact cu dânsul a îndeplinit în plină vigoare sufletească și trupească 80 de ani a cinstitei sale vieți, Miercuri în 25 Ianuarie a. c., înconjurat de dragostea tuturor celor cari îl iubesc.

Noi am aflat numai mai târziu de această sărbătoare, și alăturându-ne și noi la cei cari l-au felicitat din prilejul mijlocirii a 80 de ani, socotim a fi nimerit să-l prezentăm cetitorilor noștri pe lângă datele biografice scrise și publicate de domnul învățatoriu din Valeadeni George Cătană, în Calendarul nostru pe anul 1927.

Iată datele biografice:

Iubite Cetitorule! Privește bine chipul acesta pe care-l vezi aici. E chipul unuia dintre cei mai vrednici dascăli ai Banatului. E chipul veteranului învățator Ioan Marcu din Bocșa-Montană, care timp de 35 de ani a stat cu mândrie în fruntea școlii române, învățând și îndrumând tinerimea încredințată dânsului la carte, cinste și omenie. Sunt puțini dascăli români, cu însuflețire și devotați chemării lor cu trup și suflet, cum a fost acest distins și neobosit învățator.

Căci să știi iubite cetitorule, că învățătorii vrednici sunt aceia, cari pun bazele culturii neamului și de cele mai multe ori oamenii, cari lucră în liniște, în tăcere cu zel și abnegațiune între cei patru pereți ai școlii, aduc mai mare folos societății omenești, decât vitejii de pe câmpul de luptă, pentru că alfabetul dascălului e mai puternic decât baioneta soldatului. Adevărul acesta e recunoscut de toți, căci de multe ori învingerea soldatului e meritul dascălului, care a plantat în inima sa simțământul datoriei, i-a deșteptat iubirea aceea curată față de glia strămoșască, față de

patria sa iubită și față de neamul său. Un asemenea învățator a fost colegul Ioan Marcu. Ia-ți pălăria frate și pleacă-te, rugând pe bunul Dumnezeu să-i dea sănătate și viață îndelungată și să dea neamului nostru mulți învățatori vrednici ca acesta.

Cadrul strâmt al acestui călindar nu ne permite ca să-i facem o biografie mai pe larg, cum ar trebui. Ne vom mărgini a schița în puține cuvinte numai fap-

tele mai însemnate ale acestui distins bărbat al neamului nostru, fapte cari l-au ridicat și l-au pus în fruntea tuturor ca model și pildă vrednică de urmat.

Ioan Marcu s'a născut în 25 Ianuarie 1848 în comuna Satumic lângă Lugoj. A studiat clasele primare și liceul inferior în orașul Lugoj, iar școala normală de 2 ani cum era atunci, la Arad, având profesori harnici ca: Alexandru Gavra, Dr. Athan Șandor și Ioan Rusu.

Încă înainte de a termina cursul preparandial i s'a propus postul de învăț. la școala ortodoxă română din Beiuș, ca unui preparand eminent ce era, ca să-și poată continua clasele liceale mai departe. Puindui-se însă alte pedeci în cale a rămas ca să-și termine cursurile la Arad și după terminarea cursului preparandial merge ca învăț. la școala ortodoxă română din Bocșa-Montană unde se află și de prezent.

A ocupat acest post și l-a purtat cu demnitate și spre mulțumirea tuturor dela 14 Decembrie 1867 până la finea anului școlar 1910/2, adică chiar 35 de ani. Un timp scurt în eternitate, dar lung în viața unui om și mai ales ca dascăl român și între împrejurările de atunci sub stăpânirea străină și cobitoare de rău neamului nostru, nu era lucru ușor. Câte năcazuri va fi avut dânsul cu școala, cu stăpânirea mașteră de atunci, ba chiar și cu ai săi și cu toate acestea pedeci a eșit biruitor prestând o muncă dascălească cinstită, deamă și apreciată. Elevii săi formează as-

tăzi pătura harnicului și inteligentului popor din Bocșa-Montană, apoi meseriași în stare bună materială harnici și de primul rang unde mai găsești ca în opidul Bocșa-Montană. De sub mâna acestui harnic învăț. român cu ajutorul său moral și material au eșit o pleiadă de învăț. frunțași precum și alți bărbați însemnați ce ocupă astăzi posturi însemnate în viața socială. Pentru studenții săraci și talentați a purtat colecte rotunzind cu dragă inimă din al său.

Ca învăț. deși din școală veche, dar prin propria-i diligență studiind mereu a ținut pas cu progresul pedagogic modern și nu s'a lăsat să fie întrecut de nici un învăț. din școala nouă. Lecțiunile sale practice de model, ținute în școala sa cu ocaziunea adunărilor învățătorilor au fost totdeauna la înălțime, cu drag să le ascuți.

Calitățile și zelul său l-au ridicat în curând în fruntea tuturor fiind numit de către Ven. Consistoriu din Caransebeș, deja în al treilea an de funcționare, adevărat în anul 1870 comisar școlar pentru conducerea conferințelor învăț. din tractul Mehadia. În anul 1871, ca atare în centru la reședința episcopescă. În anul 1872 în protopresb. Bisericii Albe. În anul 1873 ca comisar școlar pentru conducerea conferințelor și ținerea examenelor din protopresb. Buziașului. A fost ani de-a rândul deputat la sinodul eparhial din Caransebeș, notar sinodal și asesor consistorial în senatul școlar.

Învățătorii din protopresbiteratul Buziașului recunoscători comisarului lor, i-au sărbătorit în anul 1898 jubileul de 25 de ani de comisariat, donându-i un orologiu de aur cu monogramul său și o scrisoare „text“ demn de aducere aminte.

Tot cu această ocaziune d-l Ioan Marcu s'a tipărit într-o broșură reflexiunile sale asupra examenelor din protopresb. Buziașului, vrednică de cetit de toți învățătorii, cari pot multe învăța de aici. Dar ce l-a ridicat mai pe sus de toți pe acest distins dascăl, a fost activitatea sa desfășurată în sânul Reuniunii învăț. din dieceza Caransebeșului. Dânsul a fost sufletul acestei Reuniuni, pe care a ridicat dela înființarea ei (1869) începând să strălucească și să facă cinste tagmei dascălești. S'a afirmat ca un membru destoinic, zelos și activ ținând diferite dizertațiuni și lecțiuni practice din disciplinele școlii primare la diferite adunări publice, iar dela anul 1877 începând timp de 25 ani neîntrerupt ca secretar general al Reuniunii.

Reuniunea învăț. drept mulțămăită pentru zelul și munca sa laborioasă, i-a și sărbătorit jubileul de 25 ani ca secretar în adunarea generală ținută în acel an 1902 în Reșița-Montană predându-i drept suvenir o peană de aur în forma penelor de gâscă din bătrâni, un apăsător de acte de fier cu inscripția: Ioan Marcu secretarul general al Reuniunii învăț. Reșița 1877—1902, precum și o diplomă comemorativă în care i se recunosc meritele pentru ridicarea prestigiului Reuniunii și a corpului didactic din eparhie.

Ca prețuită valoare didactică rămâne și voluminosul Almanach al Reuniunii învăț. edat la anul 1895 din incidentul împlinirii a 25 de ani dela înființare.

Acest Almanach la care au colaborat floarea inteligenței din eparhie și cei mai distinși dintre membrii învățători, a fost aranjat tot de d-l Marcu, iar partea „Istoricul Reuniunii“ a ieșit din peana desteră a D-Sale ca secretar general, care și aici a avut partea leului. Tot cu această ocaziune s'a sfințit și monumentul lui Constantin Diaconovici Loga, ridicat de Reuniune în cimiterul bisericii Sf. Ioan din Caransebeș.

După toate acestea Reuniunea învăț. l-a pus în fruntea ei ca președinte, care, post onorific l-a purtat cu demnitate câți-va ani, până când din cauza greutăților bătrâneții a abzis.

Din partea Ven. Consistoriu diecezan a fost însărcinat cu mai multe misiuni, cari toate le-a împlinit cu cea mai mare conștiințiozitate și spre mulțămirea tuturor. Așa pe lângă conducerea conferințelor învăț., pe lângă inspecționarea școalelor confesionale și facerea examenelor anuale ca comisar școlar consistor al o grămadă de ani, a fost designat de Ven. Consistoriu diecezan în ancheta de bărbați de specialitate ce s'a convocat și ținut la timpul său în Sibiu în scopul de a lucra și pregăti un proiect de plan al învățământului popular din întreaga metropolie. Acestei chemări a satisfăcut asesorul Ioan Marcu luând parte patru zile la anchetă și colaborând cu reprezentantul Arhidiecezei și diecezei Aradului, a terminat-o și înaintat proiectul de plan Venerab. Consistoriu Metropolitan.

A fost foarte activ pe toate terenurile, așa a fost mult timp președinte al „Astrei“ despărțământul Bocșa, unde de asemenea s'a distins prin înființarea de bibliotecă populară, prin ținerea de conferințe în comunele despărțământului, propoveduind peste tot locul iubirea de școală, de biserică, de neam și de patrie.

Afară de terenul bisericesc și școlar unde s'a distins și-a eluat nume și poziție de frunte, îl vedem înrolat și pe terenul politic ca reprezentant în congregațiunea comitatului Caraș-Severin, stând neclintit credincios programului național și lângă bărbații noștri de frunte luptându-se în rândurile lor, pentru izbândirea cauzei noastre românești.

După ce s'a retras în penziune a fost reclamat ca primar comunal al comunei Bocșa-Montană, care funcțiune a purtat-o sub era maghiară 15 ani cu omenie și cu cinste introducând în procesele verbale ale reprezentanței comunale limba română, cari scrise cu mâna sa proprie, sunt evidente în protocoalele ședințelor.

Dela acest post s'a despărțit la anul 1919, când a fost ales de senator în circumscripția electorală Reșița pentru primul parlament al României mari.

D-l coleg Ioan Marcu are de soție pe Doamna Iuliana Marcu născută Gruescu fiică de învăț. din Bocșa-Română, o femeie cu minte, înțeleaptă și foarte harnică ducând o viață conjugală plină de fericire și de fapte bune. S'au căsătorit în 11 Octomvrie 1879.

Din fericita căsătorie au avut numai un fiu pe Iuliu căruia i-au dat o creștere ale să. Depusese doctoratul, făcuse praxa de avocat și era în pragul deschiderii cancelariei advocațiale, când erupse războiul mondial și tinărul Dr. Iuliu Marcu ca ofițer în rezervă trebui să ia parte la război. A fost rănit pe câmpul de luptă, dus apoi în un spital din Viena, unde în scurt timp își dăe sufletul, murind ca erou pentru neam și pentru țară. A fost transportat de acolo la Bocșa Montană și înmormântat în cripta familiară.

D-l coleg Marcu deși acum bătrân, dar obicinuit cu munca, nu se lasă. Din 1912 până astăzi e președintele comitetului parohial din Bocșa Montană. Poartă toate protocoalele epitropiei parohiale, exhibitul actelor, socotile bisericii, poartă protocoalele ședințelor comitetului și sinodului parohial, e foarte punctual și diligent. Tot așa și doamna Iuliana o venera-

bilă matroană română. Să-i țină Dumnezeu pe amândoi, căci viața dâșilor e plină de merite și de fapte bune și tinerimea mai ales cea din zilele noastre câte ar putea învăța dela dâșii! Acum de încheere mai adaug că d-l Ioan Morcu și cu soția sa în amintirea iubitului lor fiu Iului au depus venerab. Consistor diecezan o fundațiune de 20.000 lei.

Iată o viață trăită nu în risipă și lux ci în muncă asiduă, în cinste și omenie, o viață trăită în frica lui Dumnezeu încoronată cu fapte neperitoare. Iată omul care nu a trăit de giaba ca mulți alții ci a trăit lucrând din răputeri pentru biserică, școală, lege și neam, lăsând în urma sa o dâră de lumină, un nume bun și un exemplu demn de imitat. Neamul nostru și ceata dăscălească de toate gradele urează acestui vrednic și cinstit dascăl și soției sale încă mulți ani fericiți, cu pace, cu sănătate, cu inimă liniștită și sufletul împăcat că s'au împlinit cu cinste misiunea pe acest pământ.

Și acum de încăiere rugăm pe bunul Dumnezeu să-l țină pe acest vrednic și inimos bărbat încă mulți ani în deplină sănătate spre bucuria tuturor cari-l iubesc și cinstesc.

Intru mulți ani!

Sclavul omului—ori sclavul păcatului?

„Și au făcut Dumnezeu pe om, după chipul lui Dumnezeu l-au făcut pe dânsul“. Așa istorisește Scriptura Sfântă originea omului în cartea Facerii. Dumnezeu cel unul în ființă, care prin mijlocirea cuvântului Său a creat toate vietățile și toate lucrurile acestei lumi, pe om la făcut direct prin lucrarea mânilor sale. Faptul acesta arată importanța preponderantă a omului față cu vietuitoarele dimprejurul lui. Creatorul său a sigilat în felul acesta importanța pentru opera Sa de natură psihic-fizică. Astfel creatorul lumii văzute și al celei nevăzute lumi, îl puse pe om puncte de trecere între latul ce se modelează spre desăvârșirea lumii celei pur spirituale. În nucleul acestui „chip“ autorul său cel preaînțelept a dat — firește — omului toate posibilitățile de a se nizu și a se ridica către el, întocmai cum în virtutea aceleiași legi apa izvorului se ridică mereu către noul cel care a odrăslit-o.

Dar omul fu creat din țărână iar greutatea acestei țărâne prilejui îndată după creare, desechilibrul dintre corp și suflet. Cel dintâiu om a căzut în păcat iar urmașii lui moșteniră blestemul cel ferecat cu păcatul ce mare. Și astfel „chipul celui ce l-au făcut pe dânsul“ s'a desfigurat în om.

În istoria popoarelor acestei lumi, din complexul evenimentelor ce se descriu într'ânsa dat este cetitorului să observe la capitolul fiecărui popor, împărțiri în diferite tagme ori clase sociale. Ultima rubrică a clasificărilor cuprinde: aci *ilofii* la spartani, *paria* la indieni, *sclavi* la romani ș. a. m. d. Iloți, *paria* sau *sclavi*, oricum s'ar numi aceste categorii de oameni, prin însăș existența lor alcătuiesc petele cele mai nebulose asupra respectivului popor și în urmare asupra omeniei întregi.

Intr'atât să se fi întunecat oare chipul lui Dumnezeu în om, ca el să considere de rob pe semenul său; într'atâta furtuna păcatului să fi împrăștiat pe urmașii aceluiaș protopărinte ca ei să nu mai recunoască pecetea originii comune?

Veacuri peste veacuri aceste categorii de oameni — grosul unui popor — a fost obiectul cel mai traficant al semenilor de acelaș neam cu ei. O minte de om cu groază concepe aceste stări cu atât mai deplorabile, cu cât au dăinuit vremi îndelungate!

Istoria Romei — care este mai aproape de noi — numără circa zece secole, cât instituțiunea sclăviei a dăinuit. E lucru curios că sclăvia pentru acest popor — atât de isteț de altfel — nu constituia nimic anormal; o instituțiune și atât. Istoria acelor vremi a încrestat însă ici colo scene și istorisiri înduioșătoare din viața acestor sclavi. Așa bună oară un patrician bogat găsia plăcere în a-i ucide cu propria lui mână, pentru a-i da apoi hrană peștilor din bazinele sale. Unul dintre împărații nebuni îi stropia cu oleuri și în urmă le dădea foc pentru ca să ilumineze noaptea grădinile imperiale... Căci sclavul era un obiect ca și pământul cel răbdător.

S'au găsit între filosofi acelor vremi și oameni cu suflet cari amintiau în operele lor, că „și sclavul este om“ dar aceste afirmațiuni erau prea rare și timide decât să provoace vre-o atențiune asupra lor...

Istoricii critici cari au căutat să găsiască originea acelor stări detestabile, să stabilească cauzele și în sfârșit consecințele acelor stări să le deducă, au emis păreri cele mai diferite. În majoritatea lor însă glasurile cele mai competente, atribuesc aceste stări diferențierii economice dintre oameni, diferențiere care la oameni

primitivi se făcea în măsura puterilor sale trupești: cei puternici au subordonat loruși pe cei slabi, luându-le avutul și stăpânindu-i. Urmările, consecințele acelor stări atât de umilitoare? Poate cele șapte minuni ale lumii vechi, ori piramidele cele mari ale egiptenilor; civilizația însuș a Romei, sunt toate a se datori servajului degradant, și atunci el nu mai apare degradant și funest în urmările lui asupra menirii? Nu este tocmai așa. Căci dacă energia a fost dată omului odată cu viața, aceasta putea mult mai util și mai demn să se fi folosit altfel decât prin jertfirea totală a omului prin semenul său; prăbușirea falnicei Rome se făcu iarăș pe măsură ce omul își uită cu desăvârșire *de sine însuș*. *Creștinismul* apăru în chipul *iubirii* celei mai sfinte — și pe măsura ce noua doctrină își semăna binecuvântările sale, colosul cel zidit pe blesteme de om se desagrega încetul cu încetul — până ce căzu din diabolica-i trufe.

*

Toți oamenii sunt frați între sine; toți suntem fii ai aceluiaș Tată!... Dacă dealungul secolelor, mintea omului s'a întunecat și omul, orbecâind în negura păcatelor, s'a depărtat dela menirea sa aceasta s'a întâmplat și din alte cauze.

Dela nenorocitul paria, și până la elinul cel mai iscusit — omul acelor vremi era numai carne și oase. Preocupările învățaților și a cărturarilor tuturor era corpul omenesc: împodobierea și desvôltarea cât mai perfectă a fizicului. Sufletul omenesc era cu totul neglijat; steril și neîngrijit, acest suflet nu se bucura de nici o considerațiune. Sentimente înalte nu încăpeau în sufletele cele strâmtorate ale acelor cari divinizau corpul omenesc. Iar „sănătatea sufletului“ n'a căutat nici Platone cel idealist să o realizeze în morala sa!

Filosof idealist, Platone era cât se poate de ciudat în părerile sale asupra sclavajului. După el sclavajul era o necesitate și în urmăre, se recomandă stăpânilor de state.. Iată dar că acest om în privința capacității căruia nu se poate obiecționa, nimic; iată-l ce idei ciudate are asupra omului numit sclav!

Atunci cum se poate că învățați mulți, îl înșirue în apropierea lui Christos; cum se poate aproba autorul celui mai ideal „Stat“, când

acesta vrea să-l clădească pe spate de om? Cum?...?

Și dacă cu mentalitatea cugetătorilor unei lumi trecute întreaga concepție a acelei lumi se năruie, în ce proporție uriașă ne apare blândul Iisus cu învățătura lui despre iubirea lui Dumnezeu și a aproapelui!? Cu cât mai mult se adâncește omul în învățătura Dumnezeului — Om, cu atât mai mult o prețuește pe ea, prețuindu-se pe sine. Cu cât se pătrundă omul mai mult de eternitatea acestei învățături, va exclama și el cu apostolul care zice: Cu adevărat mare este taina creștinătății*)...!?

Coranul și Evanghelia.

Sunt două cărți cari își măsoară puterea. Una răsărită din mintea unui om cu viziuni religioase, a lui hohamed, om meditativ, cealaltă scrisă de oameni inspirați direct de Dumnezeu și confirmat aeev de însuși Fiul Său.

Istoria nepărtinitoare a căutat să le înregistreze și să le scoată în relief. Adevărul cel mai de seamă cuprins în cărțile eterne e următorul: de a arăta că'n lume există un principiu suprem, o inteligență desăvârșită, *un Dumnezeu*.

Coranul era revolta Arabilor barbari contra idolilor adunați la *Mecca* și venerați de toate triburile lor. A făcut o nouă revoluție religioasă, afirmând, că dincolo de hotarele slabe ale acestei lumi trecătoare există un singur Dumnezeu «*Allah*», hohamed e reprezentantul lui pe pământ hohamed a decretat dogma musulmană ca primordială, ea conține următoarele învățături: Dumnezeu e unul și atotputernic, hohamed e însuși reprezentantul Său pe pământ, Dumnezeu a creat lumea și tot ceea ce se vede, există o viață viitoare, binele și răul sunt sunt 2 poli între cari oscilează lumea, prin urmare ca o consecință a binelui și a răului există Iad și Raiu. Dogma musulmană și'n general Coranul conține multe învățături, cari nouă ni-se par curioase azi în lumea creștină, sunt chiar revoltătoare... lipsește miezul sufletului însetat de dreptate, lipsește înțelepciunea și dragostea....

Coranul era revolta contra idolilor și'n locul lor vine „*Allah*“ și „*hohamed*“, vechea poligamie

*) 1. Timotei 3.

a rămas mai departe. In Coran n'a putut pătrunde învățăturile Evangheliei, cu toate că hohamed cunoștea creștinismul. Principiile creștine nu-i erau accesibile, el trebuia să mențină vechea cruzime și barbaria ființei lui; iar poligamia a rămas ca un lucru triumfător și pe mai departe.

Evanghelia e cartea înțelepciunii divine. Aceia cari au scris-o au simțit divina inspirație a lucrurilor eterne..., și'n eternitate ni-s'a înfățișat Fiul lui Dumnezeu...

In Ea ni-se relevă sublimul creștinismului, ea atinge adânc sufletul omenesc și-l transpune în sferile lumii invizibile. Isus ne arată, că esența acestei vieți, e iubirea și dreptatea. Acela care nu le are va fi un om mic la suflet, acela care le posedă și le perde „își va pierde sufletul“.

Evanghelia a răscolit sufletele multor oameni, i-a mângâiat pe toți aceia cari văd, că omul nu poate atinge niciodată *maximul de perfecțiune*.

Principiile creștine, sunt călăuzătoarele inimilor zdrobite, ele trebuesc adânc înțelese și trăite, ele ne duc la fericirea vieții viitoare...

Dogma creștină e puterea înțelgerii și a enunțării dragostei universale, rugăciunea e supremul ajutor cătră Tatăl ceresc... In ea ne concentrăm tot ce avem mai delicat în noi, o adresăm din tot sufltdul *Creatorului Lumii* și avem speranța unei vieți viitoare.

Acela care a putut deprinde de pe paginile Evangheliei înțelepciunea vremurilor trecute, se va înnobila zi de zi, clipă de clipă și va simți farmecul eternității!

C. Rudnean.

ȘTIRI

*) **Locale.** În Dumineca trecută, a Vameșului și fariseului P. S. Sa Episcopul nostru la finea sfintei Liturgii iarăși a aflat de bine să se adreseze credincioșilor vorbind, în legătură cu sfânta Evanghelie, despre vameșul și fariseul înfățișați de Mântuitorul mulțimei ce-l înconjura. A pus în față tipul sumeț al fariseului și ținută umilă plină de dureri a vameșului, care își recunoaște păcatele. A arătat că și între noi se află

*) In numărul trecut la 6, la notițe despre serbarea sfinților Ierarhi s'a străcurat o greșală de culegere, anume în șirul al 9-lea de jos în sus în loc de „și urmate“ are să cetească „și momente“.

oameni cu firea fariseului, cari nu vin la biserică ca să se roage, ci să se mândrească să se arăte lumii; să află însă și oameni conșcii de păcatele lor, ca vameșul, cari vin la sfânta biserică, ca preamărând și rugând pe Dumnezeu să-și curețe haina sufletului. A arătat că păcat mare săvârșesc aceia, cari susțin despre dânși și în public, că nu au păcate, și așa nu au lipsă de biserică, de mărturisire și împărtășire, când știut este, că numai Unul Dumnezeu e fără de păcat. A vorbit despre creștinii cei dintâi, cari cu primejdia vieții cercetau locurile ascunse, unde să întruniau la rugăciune. Trecând apoi la Apostolul zilei, la cuvintele sfântului Apostol Pavel cătră Timoteiu a îndemnat pe credincioși ca și ei să stea cu tărie, stătornicie pe lângă credința adevărată și învățăturile bisericii în cari au crescut, știind și ei dela cine au primit credința și învățătura religioasă, ferindu-ne astfel de vicleni și ademenitori.

† **Florea Suru.** Nonagenarul preot din Vălișoara, după grele suferinți a trecut la cele eterne, Luni în 6 cor. după un serviciu la altarul Domnului, timp de 61 ani. S'a știis încă unul din veteranii preoțimei noastre, care au făcut teologia la Vârșeț. La prohodul, săvârșit de 9 preoți a participat și P. S. Sa Arhiereul nostru Filaret Musta. S'a înmormântat în cripta familiară din loc.

Odihnească în pace!

Duminică în 5 l. c. s'a convocat adunarea generală a „Casinei române“ din loc.

Este foarte regretabil, că s'a aflat de bine, ca adunarea generală să se țină în timpul celebrării sfintei liturgii.

Comisiunile anuale pentru impunerea veniturilor comerciale, industriale, profesionale, ca și a venitului general global vor lucra cu începere dela 15 Februarie 1928.

Impozitele și anume impozitul pe veniturile proprietăților agricole, ale proprietăților clădite, ale valorilor mobiliare, comerciale și industriale, apoi impozitul pe veniturile din profesii și impozitul progresiv pe venitul global se incasează trimestrial devenind exigibile din prima zi a lunilor Ianuarie, Aprilie, Iulie și Octomvrie observându-se că sumele înscrise în roluri și neplătite la datele acestea vor fi urmărite conform legii speciale de percepere și urmărire a veniturilor publice, 15 zile dela exigibilitatea lor.

Lupta pentru viață, și viața prin asociație, a fost subiectul tratat în a doua serie de conferințe pentru orașul nostru proiectate în anul acesta de către Extensiunea universitară din Cluj. A conferențiat cu mult succes D-nul prof. univ. M. I. Botez Luni în 6 luna curentă.

Cu dexteritatea-i oratorică recunoscută, a arătat prin exemple, *lupta pentru viață* începând chiar dela roci, despre care noi credem că sunt moarte, până la ființele — dacă am putea zice — cosmice. Acest principiu, privit de știință unic universal, până în secolul XVII-lea, a fost combătut tot știință, care prin experiență a dovedit că mai există a II-lea principiu: *viața prin asociație* și care se poate considera ca o lege generală, pentru toate. A luat ca exemplu granitul, care deși este considerat ca tip al „puterii“, nu poate rezista în fața intemperțiilor ci se macină, dacă nu este asociat cu alte corpuri, formând un oarecare conglomerat.

Așa și omul, care este coroana făpturilor nu va putea rezista în lupta vieții lui, decât numai prin asociație.

Mulțămită publică. (Nr. 3 paroh. 1928.) La rugarea comunei noastre Fărășești, adresată Ven. Cons. eparhial în 1927, spre a fi ajutorăți cu bani, pentru a ne termina sf. biserică, Prea Sf. nostru episcop Dr. Iosif Tr. BaDESCU, a binevoit a lansa un apel în „Foaia Diecezană“ Nr. 33 din 1927, spre a ne veni în ajutor și frații noștri din eparhie cu câte ceva.

Primul ajutor de 5000 Lei (cinci mii) ni-a venit dela fondul de ajutorare a bis. sărace, votat noauă de Ven. Cons. eparhial.

Al doilea ajutor de 1000 Lei (unamie) l-am primit dela Onoratul părinte Eftimie Lăpăduși, din Căvăran, fost preot al comunei Fărășești prin anii 1890—1927.

Al treilea ajutor l-am primit dela On. Of. parohial din Boldur în suma de 104 Lei 25 b.

Din protopopiatul nostru Făget, la stăruința neobositului nostru protopop Prea On. Domn Sebastian Olariu, să încasat și ni sa predat suma de 3176 Lei (treimiiunăsuta șaptezeci și șeasă).

Prin Ven. Cassă eparh., dela restul protopresbiteratelor din eparhie, am primit de tot 4000 Lei (patrumii) Lei.

Cu ocaziunea sfințirii bisericii, întâmplată în 13 Noemvrie 1927, am mai primit dela On. părinte Eftimie Lăpăduși din Căvăran, care binevoit a lua parte și la sfințirea bis. celei noi, încă 1000 (unamie).

În fine dela St. Domn Ioan Dragoescu, contabil in Lugoj, fos fiu al Fărășeștiului 500 Lei (cincisute).

Acestea sunt darurile venite din afară.

Nu pot trece cu vederea nici jertfele credincioșilor mei Fărășeni, cari îndecurs de 7 ani (din 1920—1927), au dat fiecare după puterile sale, unii mai mult, alții mai puțin, de tot însă au dat pentru sf. locaș 115 mii (unasută cincisprezecemii).

Deosebit de aceste 115 mii Lei, la acoperirea turnului cu tinichea au dăruit: Iosif Vasiescu Nr. c. 132, 1000 Lei, Petru Bărzan Nr. c. 81, 500 Lei, Ioan Dinga epitrop primar Nr. c. 69, 500 Lei, Dumitru Brazovan Nr. c. 71, 500 Lei și Nicolae Gherga preotul comunii 500 Lei.

La infrumșetarea sf. bis. își au partea și multe femei și anume: Victoria Gherga preoteasă, a făcut pe speșele sale perdeaua din mijloc dela ușile împărătești a sf. altar, în suma de 650 Lei; perdelele dela ușile din dreapta și stânga, coloratul lănei din care s'a făcut un mășai mare pe prestol, precum și pentru un covor, care se întinde dela prestol până la amvon s'a adunat suma de 1571 Lei.

Tot dela femeii s'a adunat lână toarsă, pentru face-rea mășaiului mare de pe prestol.

În fine, un alt dar prețios — un mășai de lână — în preț de cel puțin 1500 Lei, ni-s'a dăruit de Maria Toderoni Nr. c. 15 din loc, pentru iertarea păcatelor ficei sale Maria, repositată în 1927.

Tuturor dăruitorilor de bani și de tot felul de lucruri, și tuturor credincioșilor cari au ajutat la adunarea materialului de lipsă, cu: mâinile, cu trăsurile și cu carele, le exprim mulțămita mea, rugând pe prea bunul și mult înduratul nostru Dumnezeu, să le răsplătească jertfele aduse cu: multă sănătate, viață fericită și indestulare întru toate!

Fărășești, 21 Ianuarie 1928.

Nicolae Gherga, preot ort. rom.

Nr. 258/1928

Convocare.

În înțelesul §-lui 13 din regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter, venerabilul consiliu eparhial cu decisiu ddo 21 Octomvrie 1927 Nr. 4417 B. m'a numit comisar consistorial pentru conducerea actului de alegere a protopresbiterului *Mehadie*.

Stând așa lucrul convoc și declar de convocat sinodul protopresbiteral electoral al *Mehadie* în biserica parohială de acolo pe ziua de **27 Faur 1928 la oara 10¹/₂ a. m.** la care sunt poțitiți a participa atât deputații ordinari cât și cei aleși ad hoc, preoți și mireni. Numai cazul de morb va legitima absența.

Reversele de primire a acestei convocări să vor înainta subscrișului prin oficiile parohiale îndată după primire.

C a r a n s e b e ș în 6 Faur 1928.

ANDREIU GHIDIU
protopresbiter ca comis. consist.

CONCURS.

Pe baza ord. Ven. Cons. eparhial Nr. 4523 B. 1927 de dtdo 29 Decembrie 1927 se scrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia a II-a, înființată din nou de cl. II-a din Vărădia, protopresbiteratul Oravița, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente :

1. Una sesiune parohială constatătoare din 4 jug. Salcoveț 1¹/₂ jug. Ilișteu 4 jug. Poenele mari 4 jug. Poiana flămândă 3 jug. Livada 600 st. Grădina în deal 16 jug. Rovină 1 Intravilan.

2. Stola și birul uzitat.

3. Preotul ales are locuință în natură.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită cere-rile lor conform regulamentului pentru parohii adresate Consiliului parohial din Vărădia prin Prea Onoratul Oficiu protopresbiteral din Oravița.

Recurenții sunt poftiți a-se prezenta în sfta biserică în vre-o Duminecă sau sârbatoare spre a-și arăta des-teritatea în tipic cântare și oratorie, însă numai cu încu-viințarea prealabilă a protopresbiterului tractual și nici de cum în ziua alegerii.

Vărădia, din ședința extraordinară a consiliului parohial ținută la 3 Ianuarie 1928.

Cusman Jianu
președinte.

Iosif Cipu
notar ad. hoc.

In conțelegere cu Prea On. Oficiu protopresbiteral Virgil Musta protopresbiter.

1—3

Nr. 121 B. ex 1928.

Acest concurs se publică cu aceea, că retribuțiunile dela stat se vor încuviința numai după ce On. Minis-terul Cultelor și Artelor va fi recunoscută această parohie.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută la 27 Ianuarie 1928.

Episcopul Diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Licitațiune minuendă.

Pe baza încuviințării Ven. Consistoriu eparhial din Caransebeș Nr. 5276 E ex 1927 dtdo 29 Decembrie, se scrie licitație minuendă pentru darea în întreprindere a zidirii unei noi biserici ort. rom. din Coștei (Kustilj) via: Vrsac, care se va ținea în **18 Februarie 1928 la ora 10 a. m.**

Prețul de esclamare al zidirii bisericii noi, este de 989.590,55 Dinari.

Reflectanții vor avea să depună ca vadiu 10% din prețul lucrării în bani gata sau în hârtii de valoare acceptabile.

Specificarea de spese și condițiunile de licitare se pot vedea în ori care zi la oficiul parohial din loc.

Se obsearvă, că comuna bisericască va încredința lucrarea aceluși întreprinzător, în care are mai multă încredere fără considerare la oferta făcută, eventual nu primește nici o ofertă și că nu rebonifică celor ce iau parte la licitație nici un fel de spese.

Spesele contractului, timbre, precum și spesele pentru câștigarea dreptului de zidire le va suporta întreprinzătorul.

Coștei (Kustilj), 14 Ianuarie 1928.

Comitetul parohial.

Publicațiune.

Subsemnatul curator al masei falimentului F. Samu din Caransebeș, public spre cunoștință generală, că în ziua de Sâmbătă, 18 Februarie 1928 ora 10 a. m. va avea loc în localul magazinului de confecțiuni de dame și bărbați F. Samu, vânzarea prin licitație publică a fos-tului inventar (rafturi, teighelele și mobila din prăvălie) al acestui magazin fosta proprietate a firmei falite.

Vânzarea se va face cu oferte închise, urmând ca oferta cea mai avantajoasă să fie înaintată spre aprobare Consiliului falimentului, care va decide definitiv.

Ofertanții vor depune garanție 10% din valoarea sumei oferite.

Caransebeș, 28 Ianuarie 1928.

Ioan Abramescu
advocat.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 845 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caran-sebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LXI din 1908 prin această public, că în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2995/1927 efectuându-se execuțiunea la 25 Octomvrie 1927 în favorul urmăritorului Dimitrie Manu în Ohababistra reprez. prin avocatul Dr. Iacob Déri din Caransebeș pentru suma de Lei 3908 — bani capi-tal și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 2000 Lei — bani și anume: Una Cassă de fier se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Nr. 7070.1927 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș pentru încassarea pretenziunilor de 3908 Lei — bani capital, cu 10% interes din 1 Ianuarie 1924 și spe-sele de 2129 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 15 Februarie 1928 la orele 3 p. m. în comuna Cireșa la locuința urmăritei** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă sôlvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitații s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditor și aceștia au drepturi câștigate de acôperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 23 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 767 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caran-sebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea din XLI din 1908 prin această public, că în urma decizului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1313 1927 efectuându-se exe-cuțiunea la 27 Septemvrie 1927 în favorul urmări-toarei Sileria Bona din Caransebeș reprez. prin adv. Dr. Iosif Horváth din Caransebeș pentru suma de Lei 412 bani — capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 1650 Lei —

bani și anume: 1. 2. purcei albi de 4 luni, 2. 300 bucăți cărămidă crudă 3. una claiie fân se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Nr. 6490/1927 G. a Judecătorei mixte din Caransebeș pentru încasarea pretenziunilor de 412 Lei — bani capital cu 10% interese din 26 Februarie 1927 și spesele de 688 Lei — bani staverite până în prezent, să fixeze termenul de licitație pe ziua de **14 Februarie 1928 la orele 3 p. m. în comuna Rueni la locuința următorului** și toți aceia cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881: se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora. Caransebeș, la 23 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 362 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea LXI din 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2088/1927 efectuându-se execuțiunea la 1 August 1927 în favorul următoarei firme Ludovic Breit și Fiul Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Iacob Déri din Caransebeș pentru suma de Lei 360 bani — capital și acces. mobilele sechestrare și suprasedestrare cari s'au prețuit în 2500 Lei — bani și anume: 1. Un vițel galbin cu alb, 2. una purceauă albă cu negru se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Nr. 4811/1927 G. al Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 360 Lei — bani capital, cu 12% interese din 1 Ianuarie 1927 și spesele de 599 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de **18 Februarie 1928 la orele 2 p. m. în comuna Caransebeșul-Nou la locuința următorului** și toți aceia cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 23 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 130 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881:

Redactor responsabil: Nicolae Cornean

și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2008/1925 efectuându-se execuțiunea la 13 Iulie 1925 în favorul următorului Ioan Muștescu Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Iacob Déri pentru suma de Lei 5800 — bani capital și acces. mobilele sechestrare și suprasedestrare cari s'au prețuit în 3000 Lei — bani și anume: 1. Una masă de scris se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Nr. 3221/1925 G. al Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 5800 Lei — bani capital, cu 5% interese din 20 Octomvrie 1924 și spesele de 2029 Lei 55 — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de **18 Februarie 1928 la orele 11 p. m. în comuna Caransebeș la locuința următorilor** și toți aceia cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 23 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

No. 846 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea XLI din 1908 prin aceasta public, că conform deciziei judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3004/1927 efectuându-se execuțiunea la 25 Octomvrie 1927 în favorul următorului Dimitrie Manu din Ohababistra reprez. prin avocatul Dr. Iacob Déri din Caransebeș pentru suma de Lei 19.328 — bani capital și acces. mobile sechestrare și suprasedestrare cari s'au prețuit în 3000 Lei — bani și anume: Una Casă de fier, Viener Cassen fabrik se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Nr. 7069/1927 G. a Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 19.328 Lei — bani capital, cu 10% interese din 1 Ianuarie 1924 și spesele de 3802 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de **17 Februarie 1928 la orele 3 în comuna Ferdinand la locuința următoritei** și toți aceia cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 23 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Tiparul și editura Tipografiei diecezane în Caransebeș.